

ανατολικῶς, ὅθεν ἦτον εὐκολον νὰ ἐπιτηρῇ καὶ ἀποκρούῃ τὰ κινήματα τῶν ἐν αὐταῖς ἰσχυρῶν Τούρκων.

Τὴν αὐτὴν δὲ ἡμέραν, καθ' ἣν ἐγένετο ἡ σύγκρουσις εἰς Καλύβας, ἐκινήθησαν καὶ τῶν Μουρτζῶν οἱ Τούρκοι σπεύσαντες ἢ ἀναβῶσι διὰ τῆς θέσεως Διγενῆ εἰς Κεραμεῖα· ἐπετέθησαν ὁμῶς κατ' ἐκείνων οἱ περὶ τὸν Β. Χάλην καὶ Α. Φασούλην ἐκ τῆς θέσεώς των, καὶ οἱ Κεραμιανοὶ, τῶν ὁποίων ἔλαβε τὴν ἀρχηγίαν ὁ Ἰωάννης Χάλης καὶ ὁ Παπαδανδρίας καὶ προσέβαλον ἐκείνους τοσοῦτον ἐπιμόνως, ὥστε κατηναγκάσθησαν νὰ τραπῶσι τάχιστα ἡττημένοι, καταλιπόντες νεκροὺς καὶ ὄπλα.

Τὴν 20. τοῦ μηνὸς ἐξήλθον πάλιν ἀθροοὶ, πορευθέντες ἐναντίον τῆς Μαλάξης, ἐπὶ σκοπῶ νὰ ἐκτοπίσωσιν ἐκεῖθεν τὸν Δασκαλάκην· ἀλλ' εὐρόντες ἰσχυρὰν ἀντίστασιν, ἀντετάχθησαν μὲν γενναίως, ἐτράπησαν ὁμῶς αὐθις μετὰ τριῶρον πεισματώδη μάχην, καταδιωχθέντες ἐπὶ πολὺ διάστημα τοῦ πεδίου, ἔνθα ἀφήκαν περὶ τοὺς 15 νεκροὺς.

Καθ' ἐκάστην σχεδὸν ἐπεχείρουν τοιαύτας ἐξόδους, ἄλλοτε μὲν εἰς Βαρύπετρον ἐναντίον τῶν Λακκιωτῶν καὶ ἄλλων Ῥιζητῶν, τῶν ὁποίων ἠγείτο ὁ Α. Παναγιώτου, ἄλλοτε δὲ εἰς Κουσουνάρια ἐναντίον τοῦ Χάλη, νῦν μὲν εἰς Ἀγίαν Μαρίναν, νῦν δὲ εἰς Κερατίδι ἀνωθεν τῶν Μουρτζῶν· καὶ ἔσπευδον νὰ καταλάβωσι ταύτας τὰς θέσεις, δι' ὧν ἠδύνατο νὰ βλάψωσι τοὺς ἀντιπάλους των· συνάπτοντες δὲ ἀψιμαχίας πεισματώδεις εἰς ταῦτα τὰ μέρη οἱ Τούρκοι, ἐπέστρεφον ἡττημένοι μὲ ζημίαν, καὶ ἠγάκουν καθ' ὑπερβολὴν ἐπὶ τοῖς γεγενημένοις. Οἱ δ' Ἕλληνες ἀπεναντίας νικῶντες, ἐδιδάσκοντο νὰ περιφρονῶσιν ἐκείνους· ὠπλίζοντο ὁσημέραι μὲ αὐτὰ τὰ ὄπλα τῶν πολεμίων των· καὶ ἤρχισαν νὰ ὑπερτερῶσι μὲ τὰς συνεχεῖς νίκας των· διὰ τοῦτο δὲν ἐφείδοντο κινδύνων καὶ κόπων, διὰ νὰ διεκδικήσωσιν ἕκαστος τὰς προηγουμένας πολυεῖδεις ὕβρεις, ἀτιμώσεις, καὶ θανάτους, τὰ ὅποια ἔπραττον ἀκολάστως καὶ ἀτιμωρῆτως οἱ Τούρκοι πρὸς αὐτοὺς, πρὸς τοὺς οἰκείους, καὶ πρὸς τοὺς φίλους των.

Τί δ' ἐγένετο εἰς τοιαύτην φογικὴν περίστασιν καὶ εἰς

